

Baboesjka (Ron Broekhart)

Onlangs nam ik na een dag werken in de yogastudio de moeite om s'avonds naar een uitzending van Geer & Goor te kijken. Het programma waarin de heren een paar dagen op pad gaan met een groep 'ouden van dagen'. Uiteraard een hoop 'onderbroekenlol', maar die twee doen het echt fantastisch. Je ziet de oudjes gedurende het programma weer helemaal opfleuren. Wat aandacht al niet kan doen.

Toen ik nog thuis woonde in de jaren '70 hadden mijn ouders mijn oma uit Rusland in huis genomen. Ze woonde alleen en was in het verre Rusland erg eenzaam aan het worden zonder verdere familie. De eerste periode dat zij bij ons in Maassluis woonde was voor iedereen fantastisch. Baboesjka bloeide helemaal op. Ze stond de hele dag in de keuken te koken en vond het fantastisch om boodschappen te doen. Elke dag maakte ze weer wat lekkers en was helemaal in haar element.

Maar er kwam een tijd dat ook bij Baboesjka de jaren gingen tellen. Ze kreeg Alzheimer en daar hadden we destijds geen van allen ervaring mee. De waanbeelden werden steeds vreemder. Mijn vader moest bijvoorbeeld vaak in haar kamer gaan kijken of die vreemde man er nog was. Hij stribbelde in het begin tegen en vond het onzin, maar leerde dat je beter het 'spel' mee kon spelen. De keren dat ik samen met hem een hele kudde schapen uit haar kamer heb gehaald, waren dan ook niet meer te tellen. Het enige wat we konden doen was er om lachen, wat moesten we anders. Op een dag sloot Baboesjka zich op in haar kamer en zei dat alleen Roinka naar binnen mocht als hij thuis zou komen. Wat bleek, omaatje had voor het eerst van haar leven trek in een sigaret en omdat ik destijds rookte kon ik haar voorzien van een gerold shaggie. Maar wel stiekem want mijn moeder, haar dochter, mocht er niet achter komen. Ik beloofde dan ook plechtig dat ik niets zou zeggen. Ik rook nu al 20 jaar niet meer, maar die ene peuk met oma was onvergetelijk. Het werd voor mijn ouders steeds zwaarder en na een langdurig ziekbed stierf ze uiteindelijk op 84-jarige leeftijd.

Moeilijk om te zeggen, maar het was destijds best wel een bevrijding voor ons allen. Ik kan het mij nu nauwelijks voorstellen dat ik dat ook over mijn moeder zal zeggen. Ze begint namelijk anno 2016 op 92-jarige leeftijd hetzelfde gedrag te vertonen. Ze is vaak in de war, haalt de namen van schoondochters door elkaar, weet niet meer welk kind bij haar kinderen hoort en zegt dat er elke dag wat wordt gestolen uit haar huis. Om over de herhaling van verhalen maar te zwijgen. Onlangs was ze ook nog eens verdwaald en door de politie naar huis gebracht. Ook al krijgt ze alle aandacht van de hele familie, hier is gewoon geen remedie voor. Dit sluipt er gewoon in. Ik vind het verschrikkelijk om haar zo te zien en kan er in tegenstelling tot destijds met Baboesjka niet meer om lachen. Ik bereid mij alvast voor op het ergste maar hoop diep in mijn hart dat het zover niet zal komen. Het is zo mensonterend.